

Els homes i dones del diumenge

Romà Casanova, bisbe de Vic

Als primers cristians els coneixien com els homes del diumenge. Es reunien en aquest dia de la setmana per celebrar quelcom molt seu, en un context molt diferent: no era pas un dia de festa i, per tant, s'havien de reunir molt de matí. Però no solament els coneixien per això, sinó perquè amb la seva vida manifestaven que en ells hi havia alguna cosa que els feia diferents: «Habiten en les seves pròpies pàtries, però com a forasters. Es casen com tots; com tots engendren fills, però no abandonen els qui neixen. Comparteixen la taula, però no el llit. Són en la carn, però no viuen segons la carn. Passen el temps a la terra, però tenen la seva ciutadania al cel. Obeeixen les lleis establertes, però amb la seva vida sobrepugen les lleis. A tots estimen i per tots són perseguits. Són pobres i n'enriqueixen molts» (*Carta a Diognet*, 5).

La celebració del diumenge, amb l'Eucaristia com a centre, és una realitat essencial per als cristians. La celebració de la missa dominical és una necessitat, que no neix del precepte de l'Església, sinó del mateix cor de la nostra identitat cristiana. El qui de veritat creu en Jesús mort i ressuscitat no pot deixar de viure en el diumenge la presència de Crist en el memorial del seu

misteri pasqual. Qui viu amb fe la missa dominical està en la font de la vida cristiana, en la seva lluita de fill de Déu en el dia a dia.

El diumenge, l'Eucaristia i l'Església són indestruïbles. Per això mateix ens hem de llançar a viure amb més intensitat aquestes tres realitats a l'uníson. L'Eucaristia dominical ha de ser desitjada i cercada. Hem de fugir de la comoditat i, si fa falta, ens hem de moure i hem de ser servidors dels qui no poden, per a cercar la missa. Amb els mitjans de transport que tenim al nostre abast no hi ha cap excusa per a no trobar una celebració de la missa. La catequesi parroquial ha d'anar avançant vers el diumenge. Els infants han de tenir l'experiència de l'ensenyament i de la vida comunitària en la celebració i en la caritat i comunió. Hem de tendir a la celebració de la missa dominical en cada parròquia. Tots junts hem de viure l'experiència del Senyor ressuscitat enmig nostre, que ens fa, ja que ens alimentem del seu Cos, cada vegada més el seu únic Cos, que és l'Església. Vivint la centralitat de Crist ens anirem configurant més i més a ell i podrem donar el testimoni que el nostre món necessita per a descobrir que Crist és viu.

